

Rochia-ți..

Poeziikrl

Rochia-ți peste trup coborât-ai
Și părul ți-l eliberezi încet,
Ca pe o câmpie de mai,
În ochii tăi cu drag mă pierd.

Ca o adiere buzele-ți suave,
În surâs se deschid,
Și inima-mi vibrează agale,
În parfumul tău florid.

Te ridici și umbra-ți coboară
Dansând voios pe mine,
Pășești lin tăcuta-mi vioară
Când Luna la geam vine.

Mâna ți-o-ntind tremurând
De vise sărac cerșetor,
Pe palme încă mândru stând
Al trecutului dulce fior.

Și închid ochii, retrăind
Al nostru alb sonet,
Și doruri vechi mă cuprind
În al aripilor foșnet.